

عنوان مقاله:

همسرآزاری طی دوران بارداری در استان مازندران (۱۳۸۹-۹۰)

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی گرگان، دوره 17، شماره 1 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

فاطمه عبدالهی - Assistant Professor, Department of Public Health, Faculty of Health, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

جمشید یزدانی چراتی - Assistant Professor, Department of Biostatistics, Health Sciences Research Center, Faculty of Health, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

زهره مجیدی - B.Sc Health Care Provider, Health Center of Behshahr, Mazandaran University of Medical Sciences, Behshahr, Iran

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: بارداری نه تنها سبب کاهش یا توقف خشونت علیه زنان نمی شود؛ بلکه حتی می تواند سبب شروع یا تشدید آن گردد. این مطالعه به منظور تعیین انواع همسرآزاری طی دوران بارداری در استان مازندران انجام شد. روش بررسی: این مطالعه توصیفی - تحلیلی به عنوان بخشی از یک مطالعه کوهورت آینده نگر روی ۱۵۰۰ زن باردار مراجعه کننده به مراکز بهداشتی درمانی استان مازندران از بهمن ۱۳۸۹ تا شهریور ۱۳۹۰ انجام گردید. داده ها با پرسشنامه سوء رفتار تغییر یافته استاندارد سازمان بهداشت جهانی و مصاحبه با زنان باردار جمع آوری شد. پرسش ها شامل سه بخش سوء رفتار فیزیکی، روحی و جنسی بود و با شدت های خفیف، متوسط و شدید طبقه بندی شد. یافته ها: شایع ترین نوع همسرآزاری محدود کردن مادران در مایحتاج زندگی (۸۸٪) بود. شیوع انواع همسرآزاری فیزیکی، روحی و جنسی در دوران بارداری به ترتیب ۱۰.۸٪، ۶۹.۷٪ و ۱۴.۱٪ تعیین شد. شانس عود همسرآزاری فیزیکی در زنان با سطح سواد کمتر و سطح اجتماعی - اقتصادی پایین تر بیش از زنان با سطح سواد بیشتر و سطح اجتماعی - اقتصادی بالاتر بود ($P < 0.05$). این تفاوت در گروه همسرآزاری روحی معنی دار نبود. نتیجه گیری: همسرآزاری خفیف به خصوص از نوع روحی طی دوران بارداری در استان مازندران از شیوع بالایی برخوردار بود.

کلمات کلیدی:

Pregnancy, Intimate partner violence, Iran, بارداری, همسرآزاری, خشونت روحی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1723946>

